

5 ΙΟΥΝΙΟΥ 2019

† «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πάσχα».

Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου ἱερομάρτυρος (†362), Νικάνδρου, Γοργίου καὶ Ἀπόλλωνος μαρτύρων (δ' αἰ.), Μάρκου νεομάρτυρος ἐν Χίῳ.

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Μετὰ ταῦτα, λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως·

Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πά φ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος Πά φ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοι οις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

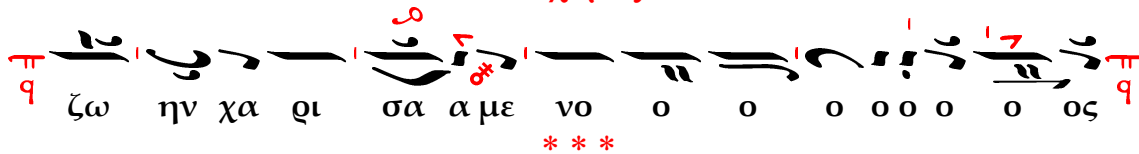
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγωνυτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορός·

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ κανόνος. Ψάλλονται δὲ οἱ μὲν εἰρμοὶ ἀνὰ δύο, τὰ δὲ τροπάρια εἰς ιβ', καὶ αὐθις ἔσχατον καταβασίαι οἱ αὐτοὶ εἰρμοὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν.

Εἰς δὲ τὰς ἐνορίας, ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα ψάλλεται καθ' ἣν τάξιν καὶ οἱ κανόνες τῶν ἄλλων ἡμερῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἧτοι· Ἐκάστης ὥδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων· Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... γ', τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... ἅπαξ, ἅπερ καὶ λέγονται εἰς ὅλας τὰς ὥδᾶς.

Καὶ γίνεται παρὰ τοῦ ἱερέως, ἔσωθεν τοῦ ἁγίου Βήματος, συναπτὴ μικρά, καὶ μετ' αὐτὴν ἐκφώνησις, ὡς σημειοῦται ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ, εἰς τὴν ἔναρξιν τοῦ Κανόνος, κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠχος $\frac{4}{4}$ Πα ρ

ὠδὴ α'

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

K α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
Χρι στο ον ε ξα στρα πτον τα και χαι ρε τε φα σκον
τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α
α δο ον τες (δίς)

Δόξα.

O υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω

δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
 αι ω ω νι ι ος

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, ...

Καταβασία.

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
 οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δῖς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
 ας πη γην εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
 ω στερε ου ου με ε θα

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

N υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε
 και γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε
 τω γουν πα σα κτι ι σις την ε γε ρ σιν Χρι στου εν
 η ε στε ρε ε ω ω ται

Δόξα.

X θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι

ση η μερον α να σταν τι σοι ^π9 συ νε σταυ ρου μην
σοι χθες ^Δ2 αυ το ος με συν δο ξασον Σω τηρ ^Δ2 εν τη
βα σι λει ει α α σου ^π9

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, ...

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ2 ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον ^π9 αλλ α φθαρ σι
ας πη γην ^Δ2 εκ τα αφου ομ βρη σαντος Χρι στου ^Δ2 εν
ω στερε ου ου με ε θα ^π9

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων ^Δ2 θα να τω θα
να τον πα τη η σας ^Δ2 και τοις εν τοις μνη μα σι ^Δ2 ζω
ην χα ρι σα α με ε νος ^π9 (δῖς) καὶ ἕτερον Ἀγιορειτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας ^{Νη} ^Δ2 και τοις εν τοις μνημα σι ^Δ2 ζω
^{Πα} ην χα ρι σα α με ε νος ^π9

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ α΄ χορὸς τὴν ὑπακοήν. ᾠχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδιῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

* * *

Εἶτα αἱ δ΄, ε΄ καὶ ς΄ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός.

Επι της θει ασ φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
 βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
 σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
 ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι
 στος ως παν το δυ υ να α μος

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Αρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαν την παρ θε νευ

ουσαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
κη λι δοςτο η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
ος α λη θης τε λειος λε ε λε ε κται

Δόξα.

Ως ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
η μιν στε φανοςχη στος ε κου σι ι ως υ περ
παντων τε θυται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
συ νης η μιν ε λαμπεν η η λι ι ος

Καὶ νῦν.

Οθε ο πα τρω μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δης κι
βω του η λα το σκι ρ των ο λα ος δε του Θε ου
ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων
τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Καταβασία.

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
 βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
 σφορον αγ γελον δι α πρυσι ως λε γοντα ση με
 ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι
 στος ως παν το δυ υ να α μος

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

Ῥοδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω δε
σπο τη και χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τ ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του
Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες
προς το φως η πει γον το χρι στε α γαλ λο με νω
πο δι Πα σχα κρο τεν τες αι ω ω νι ι ον

Δόξα.

Π ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
τι χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω και
συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι Πα
σχα θε ου το σω τη η ρι ι ον

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, ...

Καταβασία.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
 τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁδὴ Γ'. Ὁ εἰρμός.

Κ α τηλθες εν τοις κατω τα τοις της γης και
 συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
 δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
 Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου (δίζ)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε
 ξη γερθης του τα αφου ο τας κλεις της Παρ θε νου
 μη η λυμη να μενος εν τω το κω σθ και α
 νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει στας πυ λας (δίζ)

Δόξα.

Σ ω τερμου το ζων τε και α θυτον ι ε ρει ει
 ον ως θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
 γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στησας παγ γε νη
 τον Α δαμ α να στα ας εκ του τα φου

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Σωτὲρ μου, τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ...

Καταβασία.

Κ α τηλθες εν τοις κατω τα τοις της γης και

ου νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χυς πε πε
 δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
 Ι ω νας εξα νε εστης του τα φου

Xρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
 καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
 ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηήλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξί μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλαι δεῦτε, τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον, καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν, τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν, τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι, ἐνειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν καὶ κράξωμεν· ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου.

Στίχ. Ὁ Δωρόθεος, κὰν φραγγελῶμαι, λέγει,
Λείπουνι πολλὰ πρὸς τὰ Χριστοῦ μου πάθη.
Πέμπτη Δωροθέοιο δέμας πληγῆσι δαμάσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης φοβεραῆς ἀπειλῆς καὶ ἀνάγκης, ἐν τῇ τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομῇ, ὅτε, μέλλοντας ὑπ' αὐτῶν δικαίως αἰχμαλωτίζεσθαι, καὶ φόνῳ μαχαίρας παραδίδοσθαι, ὁ οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς.

Στίχ. Προνομῆς, Σωτήρ, καὶ βιαίου θανάτου,
Ἐσώσας ἡμᾶς. Ἕμνοῦμέν σου τὸ κράτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, Μαρκιανοῦ, Νικάνδρου, Ὑπερεχίου, Ἀπόλλωνος, Λεωνίδου, Ἀρείου, Γοργίου, Σεληνιαδός, Εἰρήνης καὶ Πάμβωνος.

Στίχ. Πεινώσι καὶ διψῶσιν Ἀθληταῖς δέκα,
Τροφὰς Θεὸς δίδωσι μὴ πληρουμένας.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Χριστοφόρος, ὁ ἀπὸ Ῥώμης, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Μὴ δωρεάν σοι τέμνομαι Χριστοφόρος;
Δώσεις ὁ Χριστὸς οἶδα πολλά μοι στέφη.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κόνων, ὁ ἀπὸ Ῥώμης, ἐν θαλάσῃ βληθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Εἰσδὺς Κόνων θάλασσαν, εὔρε λιμένα,
ἄριστα χερσὶν οἰακισθεὶς Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν

Δωροθέου τοῦ Θηβαίου, ἐν Αἰγύπτῳ ἀσκήσαντος.

Στίχ. Δῶρον ἐκ Θεοῦ ἔχων τὴν ἐρημίαν,

Ἵως στρουθός, Δωρόθεε, ἐν αὐτῇ ἔζης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Βονιφατίου, ἀποστόλου καὶ φωτιστοῦ τῆς Γερμανίας. (†754)

Στίχ. Βλέπων ἰδρωτάς Χριστὸς Βονιφατίου,

Δίδωσιν αὐτῷ μισθὸν τῶν ἀποστόλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου τοῦ ἐν Χιλιοκώμῳ, πλησίον τῆς Τραπεζοῦντος.

Στίχ. Χιλιοκώμου Δωρόθεος οἰκῆτωρ,

Θείων δωρεῶν μυρίων ἠξιώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Ἰγκόρ, ἡγεμόνος Τσερνιγκῶφ καὶ Κιέβου, τοῦ ἐν τῷ μοναχικῷ σχήματι κληθέντος Γαβριήλ.

Στίχ. Χριστὸν παθόντα Γαβριήλ ἐμιμήθη,

Ἵφ' οὗ τιμᾶται ἀφθαρσία τοῦ σκήνους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου, μητροπολίτου Κιέβου. (†1159)

Στίχ. Εἰρήνης υἱὸς ὁ θεῖος Κωνσταντίνος,

Εἰρήνης οἰκεῖ τὰς μονὰς τὰς ἀλύπους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου, Γιαροσλάβιτς, ἡγεμόνος τοῦ Νόβγκοροντ, πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Νιέφσκυ.

Στίχ. Ψυχὴν τὴν ἀγνὴν ἰδὼν τοῦ Θεοδώρου,

Ταύτην ἤρμοσε Χριστὸς σὺν τοῖς Ἁγίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν Κορίτσα τοῦ Κοσσυφοπεδίου ἀσκήσαντος καὶ διαλάμφαντος.

Στίχ. Πέτρος Κορίτσης ἀνὴρ θαυματοφόρος,

Ἵὄν σοβοῦνται δαίμονες καὶ κοιμηθέντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βαρλαάμ, Μητροπολίτου Τομπόλσκ τῆς Σιβηρίας. (†1802)

Στίχ. Βαρλαάμ Τομπόλσκ σοφῶς ποιμεναρχήσας,

ἽΕστη πρὸ Χριστοῦ ληψόμενος τὰ γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Δανιήλ τοῦ Ἀσκίνσκ. (†1843)

Στίχ. Λάκκῳ Δανιήλ ἐκλείσθη τῶν λεόντων,

Καὶ ὁ τοῦ Ἀσκίνσκ κέκλεισται ἐν κελλίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Κοσμᾶ τοῦ ἐν Βερχοτούριε, τοῦ κατὰ Χριστὸν σαλοῦ. (†1680)

Στίχ. Κόσμον Κοσμᾶς ἐμπαίξας Βερχοτούριε,

Πάγας πτεριστοῦ ἔφυγε τοῦ ἀρχαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος ἐνδοξος Νεομάρτυς Μᾶρκος, ὁ ἐκ Σμύρνης καὶ ἐν Χίῳ ἀθλήσας, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει ,αωά' (1801).

Στίχ. Μᾶρκον ἀθλητὴν, ὃν ἔθρεψεν ἡ Σμύρνη,

Χίος καύχημα ἔχει νεομαρτύρων.

Τῷ ἀναστάντι Χριστῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρῖς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρῖς)

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ο Παι αἰ δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει εν
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος (δῖς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γ υ ναι αι κες με τα μυ ρων θε ο φρο νες ο
πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρου σαι

ζωωντα θεον και Πασχα το μυστικον σοις Χρι
στε ε Μαθηταις ευηγγελισαν το
Δόξα.

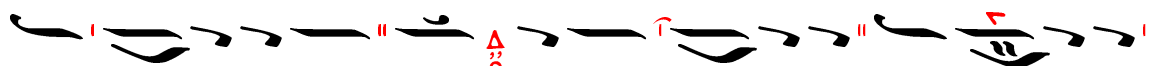
Η αναα του εορταζομεν νεκρωσιν Α
δου την καθειρεσιν αλησβι ο της ταιωνιου
απαρχην και σκιων των τεσυμου ουμεντων αιτιον
τον μονον ευλογητον των Πατερων θεον και υ
περενδοξον

Και νυν.

Ως οοντως ιερα και πανεορτος αυ
τη η σωτηριος νυξ και φωτα γης της λαμπροφο
ρου ημερας της Εγερσεως ου σαπρο αγ
γελος εν ητοαχρονον φως εκταφου σω
ματικως πασιν επεελαμψεν

Καταβασία.

Ο παιιδας εκκαμινουρυσαμενος γε
νοομενος ανθρωπος πασχειως θνητος και δι

 α πα θης το θνη τον αφθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ

 πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων

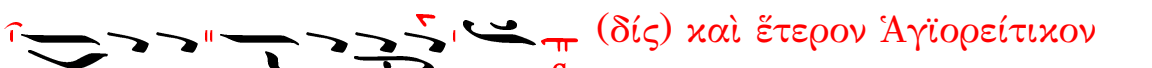
 Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

X

 ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}

 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

Πα

 ην χα ρι σα α με ε νος

A

 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὡδὴ η΄. Ὁ εἰρμός.

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
 η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
 ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
 στον εις τους αι ω νας (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δ εν τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος
 της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
 η με ρα της ε γε ρ σε ως βα σι λει ας
 τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον
 ως Θε ον εις τους αι ω νας (δίς)

Χ **E** υ λο γη μεν Πα τε ρα Υι ον και Α
 γι ον Πνευ μα τον Κυ ρι ον

A ρον κυ υ κλω τους ο φθαλ μου σους σου Σι ων
 και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φε γ
 γει εις ως φω στη ρες εκ δυ σμων και βο ρα και θα

λασ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι

ευ λο γουν τα Χρι στον εις τους αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Π α τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα

τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ

σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις

σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν εις παν

τας τους αι ω νας

Καταβασία.

Χ **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν

τον Κυ ρι ον

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α

ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε

στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
στον εις τους αι ω νας

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Παην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ φάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου
σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα
να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλλου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον ε ξα
να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον
τον ζω ο δο την

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλλου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Τροπάρια.

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ
τι αν κο σμου

Ωθει ασ ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γα λ λο ο με ε θα
Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γα λ λε ται
και χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης
ε σκυ λευ θη

Ωθει ασ ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι

συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη

τοςτο κρα τος

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τατον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μισ δι δου η μιν ε κτυ πω τε

ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω

η με ρατης βα σι λει ει α ας σου

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω ναστων

αι ω νω α μην

Χ αι ρε Πα ρ θε νε χαι αι ρε και ρε ευ λο γη

με ε νη και ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ

Υι ος α νε στη ²²τρι η μεροσεκ τα φου ⁹

Ω Πα σχα το με ε γα ^{δ2}και ι ε ρω τατον

Χρι στε ⁹ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μις ⁹δι δου η μιν εκτυ πω τε

ρον ^{δ2}σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω ^{δ2}

η με ρατης βα σι λει ει α ασ σου ⁹

Καταβασία.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α ^{δ2}τη Κε χα ρι τω

με ε νη ^{δ2}Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε ²²και πα λιν

ε ρω χαι αι ρε ^{δ2}ο σος Υι ος α νε στη ²²τρι

η μεροσεκ τα φου ⁹

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου ^{δ2}η νε α Ι ε ρου

σα λημ ^{δ2}η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε ⁹χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων ^{δ2}συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε ^{δ2}

εν τη ε γε ρ σει του το ο κου ου σου ⁹

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
 σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα

νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ειρας ε εκφθο
 ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα
 σχα της α φθαρ σι αστου κοσμου σω τη η ρι ον
 (τρεις)

ΑΙΝΟΙ

ᾠχος 9 Πα φ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω
 ω ω ν ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν
 τοι οις υ ψι ι ι ι σις σοι πρε ε πει υ μνος
 τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ
 τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ τσ σοι
 πρε ε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν στίχους δ', και φάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου δ', και εἶτα τὰ δ' Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Τῆς Ὀκτωῆχου. ᾠχος α'.

Χ Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^π9 αι νει τε αυ τον ^π9 κα τα το ^χ1/2 πλη θος της με γα

λω συ υ νης α α αυ του ^π9

Υ ^{Πα} μνου μεν σου χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα ^Μ

α α θος ^π9 και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α

α α στα α α α σιν ^π9

^χ1/2 **Α**ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος ^π9 αι

νει τε αυ τον ^χ1/2 εν ψαλ τη ρι ι ω και κι ι ι

θα α α α α ρα ^π9

Ο ^{Πα} σταυ ρον υ πο μει ει ει νας ^π9 και τον θα

να τον κα τα ργη η σας και α να στας ^Μ ε εκ των νε ε ε

^{Πα} κρων ^φ ει ρη νευσον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε ^π9 ²²

ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος ^π9

^χ1/2 **Α**ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω ^π9

αι νει τε αυ τον ^χ1/2 εν χορ δαι αι αις και ο ο ορ ^π9

γα α α α α νω ^π9

Ο^{Πα} τον Α δην σκυ λε ευ σας και τον αν θρω πον α
να στη σας τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι
ω σον η μας εν κα θα ρα α κα αρ δι ι α υ
μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ει ν σε

Χ **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λα γ μου
πα σα πνο η αι νε σα α α τω τον
Κυ ρι ι ι ον

Τ^Μ **Πα** ην θε ο πρε πη σου συγκα τα βα σιν δο ξα ζο ον
Μ **Πα** τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε
εκ Πα αρ θε ε νου και α χω ριστος υ πηρ χες τω ω
ω ω Πα α α α τρι ε πα θες ως αν θρω πος και ε
κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης ε
εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο
ε ε ε ελ θων ι να σω σης τον κο ο ο σμον Κυ

ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι

Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α
γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν
κει ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χουπαρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι

στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι

ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α

σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ

χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Αι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον

ως εν φθο ρα ^υ α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ^Δ τοις αυ
του ου Μαθη ταις ^υ

^χ αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος ^υ α γαλ λι α ^χ σω με θα ^υ και ευφραν θω μεν
εν αυ τη ^υ

Π ^{Κε} α σχα το τερ πνον ^υ Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^υ
Πα σχα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^υ Πα σχα
εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ^υ ω ω
ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης ^υ και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ^υ ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος ^υ τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων ^υ κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις ^υ

^υ Ηχος Πά φ

Δ ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι ^υ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τρις
αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ἦχος Πα φ

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα
και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη
γυ υ υ υ ρει και α λλη λυ υς πε ρι ι πτυ
ξω ω ω ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν
α δε ελ φοι και τοις μι συ ρ ρ σι ιν η η η
μας συ γ χω ρη σω ω μεν πα α αν τα α τη
Α να α α στα α α σει και αι ου τω βο
η η η η σω ω ω μεν Χρι στος α νε στη η εκ
νε ε ε κρων θα να τω θα α να τον πα
τη η η η σας και τοις εν τοις μνη η η η
μα α α α σι ζω ην χα α ρι σα α με νο
ο ο ος

Εἶτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ τρίτου.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν φάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πάϛ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἀκολουθῶς φάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

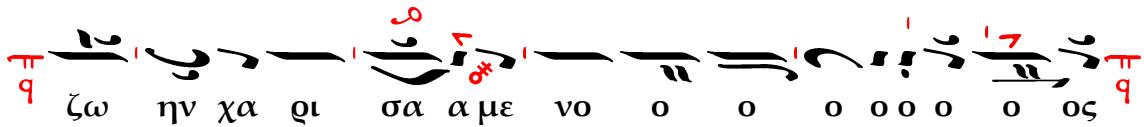
Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς εἰς μὲν τὸν α' στίχον ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἰς δὲ τὸν β' εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ' εἰς τὸ ἀνατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ' εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ τὸ Δόξα Πατρὶ ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐθις ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Τέλος ψάλλει πάλιν ὁ ἱερεὺς·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὕμνου·

Ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὠραίαν Πύλην καὶ θυμιᾷ τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

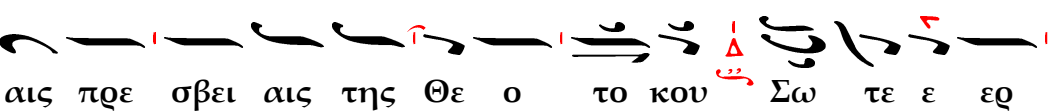

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

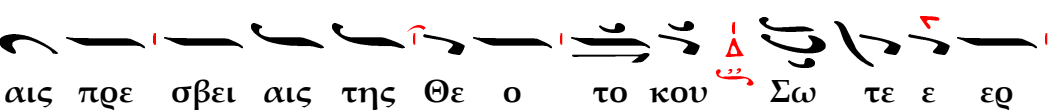

ᾠδὴ Δι.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

T αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

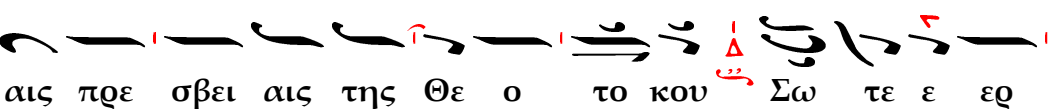

 σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

T αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

T αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ϑ ι α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξϛ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ϑ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τϑς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τϑ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νϑ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠδὸς πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

ᾠδὸς Πάφ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. u q

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αϊς ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τασσοι αλλη λη λ ς ι α

Εἶτα τὸ

Ἦχος Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νος
(ἐκ γ').

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι-Θ

Προ λα βησαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι
αμ και ευ ρουσαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τ
μνημα τος η κου ον εκ τ
Α γγε λ
τον εν
φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
κρων τι ζη τει τε ως ανθρωπον βλε πε τε τα εν
τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο
σμων κη ρυ ξα τε ως η γε ρθη ο Κυ ρι ος θα να
τω σας τον θα να τον ο τι υ παρ χει Θε ου Υι
ος του σω ζον τος το γε νος των αν θρω ω ω
πων

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Αὐτόμελον.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἦχος Δι-Θ

Ει και εν τα φω κα τηλθες α θα α να τε α

λλα του Α δα κα θει λεςτην δυ να μιν και α νε
 στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι
 Μυ ρο φο ροις φθεγ ξα μενος χαι ρε τε και τοις σοις Α
 πο στο λοις ει ρη νην δω ρου ου με νος ο τοις πε
 σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
 α λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν
 και α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος
 γυ ναι ξι Μυ ρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
 και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου
 με νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α
 σι ι ι ιν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι θ

Α α γι ο ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A

 α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A

 α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A

 α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E

 ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ον

η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο ο ο ο ος

ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η σο ον η μα

α α α α α α α α ας

Καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ἀπόστολον τῆς ἡμέρας, μετὰ προκειμένου καὶ ἀλληλούϊα τοῦ Πάσχα.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ.δ' Νη ς

Α υ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ ρι

ος α γα λλι α σω με ε θα και ευφραν θω μεν εν

αυ τη

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ο τι εις τον

αι ω να το ε λε ος αυ τῶ

Α υ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ ρι

ος α γα λλι α σω με ε θα και ευφραν θω μεν εν

αυ τη

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός,

ο τι εις τον αι ω να το ε λε ος αυ τ

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ ρι

ος α γα λλι α σω με ε θα και ευ φραν θω μεν εν

αυ τη η η η η η

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(τιή 22-28).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατελθὼν ὁ Παῦλος εἰς Καισάρειαν, ἀναβάς καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ ἐξῆλθε διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς. Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς. Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ζέων τῷ Πνεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· οὗτός τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα προσελάβοντο αὐτὸν καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ. Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· ὃς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος· εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ρα΄ (101).

Ἦχος Δι

A λληη λθ ï ï α A λληη λθ θ
θ ï ï ï ï α A α α α α λληηηη
λθ θ θ θ θ ï ï ï ï α

Χ Συ Κυ ρι ε α να στας οι κτει ρη σεις την Σι
ων ο τι και ρος τθ οι κτει ρη σαι αυ την
ο τι η η η η κει ει και αι ρος

A λληη λθ ï ï α A λληη λθ θ
θ ï ï ï ï α A α α α α α λληηηη
λθ θ θ θ θ ï ï ï ï α

Χ Κυ ρι ος εξ ου ρα νου ε πι την γην ε πε
βλε ψε του α κουσαι τθ στε ναγ μου των πε πε δη με
νων του λυ σαι τθς υι ους των τε θα να α τω
με ε ε ε νων

A λληη λθ ï ï α A λληη λθ θ
θ ï ï ï ï α A α α α α α λληηηη
λθ θ θ θ θ ï ï ï ï α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

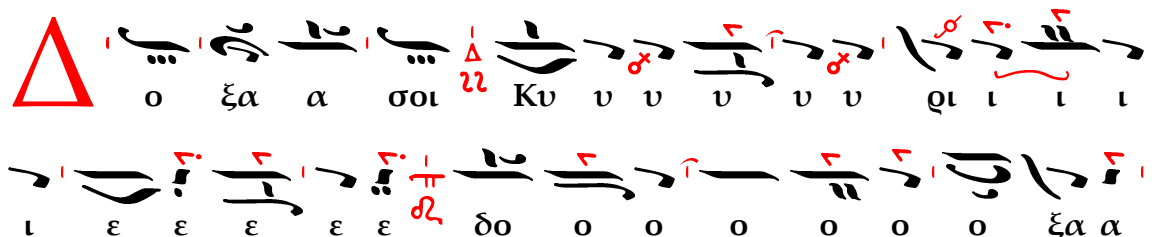
Ὁ ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. ιβ' 36-47).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτε εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με, καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνη. καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

Ἦχος ἰζ' Δι.

σοι οιοι οιοι
σοι οιοι οιοι

Και καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ο ^{Μ Πα} ι τα ⁷ α α α α α α α α α α α ^{Μ Πα} Χε ^{π ρ}
⁷ ρου ου βι ⁷ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
⁷ ι
^Μ ι ι ι ι μ ^{Κε} μ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω
^Μ ω ω σ ^{Πα} ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
⁷ ι
⁷ ι
⁷ ι
⁷ ι ζο ο ο ο ει ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
^Μ ζον τε ε ε ες ^{Πα} και αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο
⁷ ο ο ο ο ^{Δι} ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο
^{Πα} ποι ω ω ω ω ω ω ω ^{Κε} Τρι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α

^M ^{Κε}
α α α α α χα α α α ^{u:q} τρι α α α α

^{Πα}
α α δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ο ον

^{Δι}
υ υ υ υ υ μνον προ σα α α α α α α

^{Πα}
α α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο ο

^M ^{Κε}
σα α α α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α

^{Πα}
α α α α α σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι

^{Κε}
ο ο τι ι κη η η η η η η ην α πο

^{Πα}
θω ω ω ω με ε ε ε θα α α α α α α με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι

^{Κε}
ι ι ι ι ι με ρι ι μνα α α α α α α α

^{u:q}
αν

Ω ^{Πα}
ω ω ω ω ω ωστον Βα α α σι λε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^{Κε}
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α ^{u:q}

^{Πα}
 των ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο
 με ε ε ε νοι
^{Κε}
 ταις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α τω
^{Πα}
 ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νο ον
 τα α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη
 η λου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

^{Πα}
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον
^{Πα}
 Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον
^{Δι}
 Κ υ ρι ε Ε λε η σον
^{Πα}
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον
^{Πα}
 Π α ρα α σχα Κυ υ υ υ ρι ε
^{Πα}
 Π α ρα α σχα Κυ υ ρι ε
^{Πα}
 Π α ρα σχα Κυ υ ρι ι ε

Π^{Δι} α ρα α σχϑ Κυ ρι ε ^Δ₂

Π^{Πα} α ρα σχϑ Κυ ρι ε ₂₂

Π^{Πα} α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ₉

Σ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε ₉

Κ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σϑ ₉

Α^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

μϑ ^{Δι}₂ Κυ ρι ος ςε ρε ε ω μα α α μϑ ^{Πα}₂ και

κα τα φυ γη η η η μϑ και αι ρυ υ ςη ης

μϑ ₉

Ἔτερον ἄργον

Α^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ ρι ε ε

η ι ι σχυ υ υ υ υς μϑ ^{Δι}₂ Κυ ρι ος ςε ρε

ω μα α α α μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ^{Πα}₂ και ^Μ κα α τα

φυ υ γη η η η μϑ και αι ρυ υ υ υ ςη

η η ης μϑ ₉

Π^{Πα} α τε ρα γι ον και Α γι ον Πνευ μα ^Δ₂

^{Δι} Τρι ^{Πα} α δα ο μο ου ου ου σι ον και αι α α
 χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

^{Πα} Ε ε λε ον ει ρη η νης ^{Δι} θυ σι αν αι
 νε ε σε ε ως

^{Πα} Κ αι με ε τα α τϛ Πνευ μα το ος οϛ

^{Πα} Ε ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον

^{Πα} Α ^{Μ Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον

A ^{Πα} γι ος A γι ος A α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
 βα ωθ ^{Δι} πλη η ρης ο ϝ ρα νο ος και η γη της
 δο ο ξη ης οϝ ω σα αν να α εν τοις υ ψι ι
 ϝοις ^{Δι} ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με
 νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ^{Δι} ω
 σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ϝοις ^{Πα}
A ^M α μην ^{Πα} **A** α α α μη η η η η η η

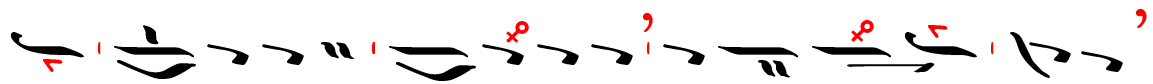
ην ^{Πα}
Σ ^{Πα} ε υ μνϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ μεν ^{Πα} σε
 Ευ λο γϝ ϝ ϝ ϝ ϝ μεν ^{Δι} σοι ευ χα ρι
 στϝ ϝ μεν Κυ υ ρι ι ε ^{Πα} και δε ο
 με θα α σϝ ο Θε ε ο ος η η μων ^{Πα}

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

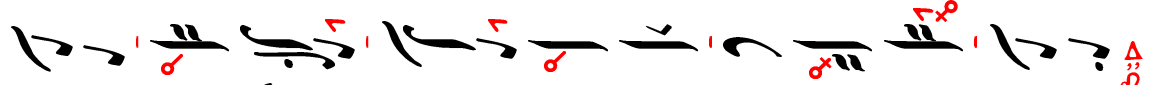
Ὁ χορὸς τὸν εἰρμὸν τῆς θ' ᾠδῆς.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ϝ

O A α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η ^{Δι}

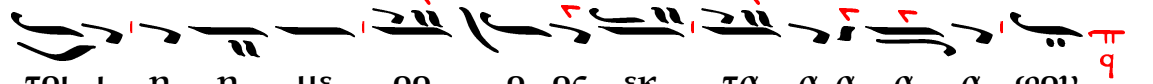
 Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε

 και πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε

 ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η

 τρι ι η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα η νε

 ε ε α α Ι ι ε ε ρα σα α α λη ημ

 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου

 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε

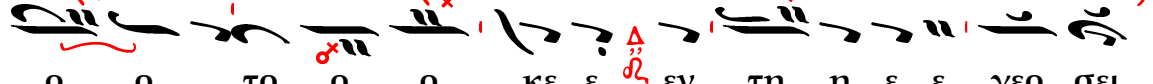
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α

 α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε

 ε Α α α γνη η η η τε ερ πθ Θε ε

 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει

 του ου το ο ο ο ο κσ ς ς ς σσ ς ς ς

Κοινωνικόν. ᾠχος α'. (Ἐκλογή).

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Πα
 ω ω ω ω μα α α α α α α α
 Ζω
 Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Πα
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Nη
 χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Πα Ζω Μ Πα
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σω ω μα Χρι ι
 στου ου ου ου ου ου ου ου ου ου με ε ε ε
 Nη
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε τα α λα α α α α α
 Πα
 α α με τα λα α α α α α α α α α
 Δι
 α α α α α α α α α α α α α α
 Πα
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 Μ Πα
 α α α α α α α βε ε ε ε με ε τα
 λα α α α βε ε τε ε ε ε πη γη η η
 Δι
 η η η η η η η η η ης α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 Πα
 α α α α α α α χα α α α χα α α α
 Δι Πα
 α α α α α α α α α α α α α α α

α α α χα α θα α να α α α α α α

α α α α α α Α θα να α α α α α

α του ου ου ου γε ε ε ε ε ε ε ε ε σα α α γε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πάφ

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οισ εν τοι οισ μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ο ος

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σε με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-Θ

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

 να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην

 χα ρι σα με νος (τρὶς) με τέλος ζω ην

 χα ρι σα με νο ο ος

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν καὶ λέγει χαμηλοφώνως τὴν εὐχὴν ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ ἅγια καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων

καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἴαννης καὶ πάντων τῶν
ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαὸς· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο
φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον
ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς
ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *

Σημείωσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐπιτρέπεται κατάλυσις ἰχθύος (βλέπε
Πεντηκοστάριον, Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ Πηδάλιον σ. 789).